

15.po Trojici – 12.9.2021 – On nie je „človek“

Pokoj Boží nech je s nami.

Božáš 11:8-9 „Ako by som sa ťa mohol vzdať, Efrajim, ako by som ťa vydal napospas, Izrael? Ako by som ťa mohol vydať ako Admu, naložiť s tebou ako s Ceboímom? Srdce sa obracia vo mne, súčasne pohl sa môj súcit. Neuskutočnim svoj pálcivý hnev, nezničím opäť Efrajim. Však som ja Boh a nie človek, Svätý uprostred teba a neprídem so zlosťou“.

Hoci je to doména skôr žien ako mužov, ale pravda je taká, že nami ľuďmi zmietajú naše emócie. Keď sme šťastní, tak vieme aj iné veci zvládnuť ľahšie, pretože radosť ovplyvní všetko. Keď sme nahnevaní, nevšímame si to pekné, pretože hnev zatieni všetko. Ak nedokážeme emócie držať za uzdu, dokážu v našom živote narobiť aj veľkú šarapatu.

Božie slovo nám Pána Boha približuje ako bytosť s emóciami. A keďže my dobre vieme, ako nami pocity dokážu „manipulovať“, myslíme si, že aj Pán Boh je nimi zmietaný a mení svoje postoje a názory rovnako ako svoju náladu – ako počasie. Biblia však, pomocou opisu Božích pocitov, iba približuje Pána nášmu mysleniu a pochopeniu. Ak Biblia hovorí o hneve Božom, nemáme si ho predstaviť tak, ako keď sa hneváme my. Pán Boh sa hnevá spravodlivým hnevom: má na to dôvod a chce priniesť zmenu v srdci človeka. Ak sa Pán Boh raduje, nemáme si to predstaviť tak, že tancuje od šťastia, ale to trvá iba chvíľu, kým sú k tomu vytvorené podmienky. On sa raduje neprestajne a vždy. A teraz si môžeme položiť otázku – ako sa môže Pán Boh radovať aj hnevať súčasne. Tomu neporozumieme, pretože pre nás to nie je možné. Pán Boh je však úplne iný ako my a Písmo emócie používa iba na to, aby nám nášho nebeského Otca priblížilo.

Kým bol Pán Ježiš na zemi, tiež v Jeho živote môžeme badať emócie – vieme, že sa dokázal nahnevať, vieme, že vedel plakať, vieme, že prežíval vnútorné boje, vieme, že sa dokázal tešiť. Napriek tomu: Boh nie je ako človek. Ozeáš veľa píše o Božom hneve voči Izraelu. Ale pomedzi zvesti o Božom treste, prorok zaznamenáva slová o Božej milosti a láske.

1. Boh nás priťahuje láskou. Hoci nám Písmo hovorí, aká je skutočná láska, každý z nás má na ňu iný názor, inú požiadavku. Stáva sa, že naša láska prejde k nenávisti, stane sa pasívnou, pomaly sa vytráca alebo je hraná. Toto si projektujeme aj na lásku Pána Boha k nám. A tak si myslíme, že ak urobíme niečo zlé, Pán Ježiš sa nechá vytočiť a namiesto lásky má k nám postoj nenávisti. Myslíme si, že Pán Boh sa o nás nestará, že sa o nás nezaujíma. Na základe zlých skúseností s ľudskou láskou si predstavujeme, ako Pána zunuje nás milovať alebo to na nás iba hrá. Ale Boh nie je ako človek.

Ak Pán Boh hovorí o láske, hovorí o jej neustálom prejave a nemennej skutočnosti: Pán Boh sa zamiloval do svojho ľudu, do nás. A hoci mi Ho opúšťame a vzdľaťujeme sa Mu, hoci je naša láska labilná a neposlušná, On je ten, kto nás berie na ruky a nesie každý jeden deň. Dokonca si nás priťahuje svojou láskou, ktorá sa prejavuje v dobrých ľuďoch okolo nás, každodennou starostlivosťou, ochranou a vedením. **Ak Boh hovorí, že nás miluje, tak nás miluje a netreba o tom špekulovať. Plne sa na túto pravdu môžeme spoľahnúť. V Jeho prípade to nie je emócia, je to Jeho nemenný postoj.**

2. Boh má k nám postoj súcitu. Božie slovo nám pripomína, že sa Pán Boh - vedený svojou nikdy sa nemeniacou láskou – nechce vzdať svojho ľudu. Že sa od neho neodvracia. Okolo nás je veľa núdných ľudí – chorých, tých, ktorí stratili prácu alebo prišli o životné istoty, opustených, umierajúcich, tých, ktorí niekoho stratili. A my voči nim máme zväčša postoj ľútosti. Lutujeme ich, lebo sa im stalo niečo zlé. Ľútosť je však osamotený pocit – to znamená, že od nás nič nevyžaduje. Nehľadáme východiská ani možnosti pomoci. Iba ľutujeme. Keď Biblia opisuje Boží postoj voči núdnym, najčastejšie používa slová „súcit a milosrdenstvo“. Pretože tie už vyžadujú aktivitu.

Ak Pán Boh hovorí o súcite či milosrdenstve, zväčša hneď hovorí o tom, čo urobí či neurobí. Pán Boh zo svojho postoja súcitu koná: dáva odpustenie, vracia požehnanie, pomáha, uzdravuje, potešuje, obohacuje, kriese... Vidíme to na Ježišovi Kristovi – celý Jeho život odráža Boží súcit v reálnom živote. Vidíme, že to nie sú iba slová a pekné frázy, ale že je to čin. Pán Boh má k nám postoj súcitu a milosrdenstva, nie ľútosti. On na nás nepozera s tým, že hovorí: jooj, moji zlatí, veľmi vás ľutujem, ale nič odo mňa nečakajte! Ale hovorí: súcitím s vami, viem, o čom hovoríte a viem, čo prežívate, spoľahnite sa na mňa, ja vám pomôžem, ja vás zachránim, v pravý čas vás vyslobodím. **Ak Boh hovorí, že má voči nám postoj milosrdenstva a súcitu, nie sú to prázdne slová, vzápätí k nám totiž vystiera ruku pomoci a záchrany.**

3. Boh má pred sebou jasný cieľ. Hoci niekedy sa nám to, pri čítaní Biblie, tak nezdá. Aj v dnešnom texte to vyzerá tak, akoby sa Pán Boh rozhodoval, menil svoje konanie a nevedel si vybrať, ako sa k nám zachová. Pán Boh má však pred sebou jasný cieľ. Hriech v nás, nám bráni vidieť to a vnímať, že Pánu Bohu na nás záleží a že koná mnoho nielen pre túto časnosť, ale najmä pre našu večnosť. Hoci sa Pán Boh hnevá, predsa ešte viac prejavuje milosť

a tak Jeho plán s nami nie je ničenie, ale spásou. V konečnom dôsledku nás nečaká skaza a zničenie, ale život a budúcnosť.

Ak Pán Boh hovorí o svojom postoji voči nám v SZ, pripomína, že On je uprostred nás a to v časnosti, no najmä vo večnosti. Ak Boh hovorí o svojom postoji voči nám v NZ, treba sa pozrieť na Pána Ježiša, ktorý prišiel zachrániť ľudí z večnej smrti a odlúčenia od Pána a dať nám večný život v Božom kráľovstve. Toto je Jeho cieľ a ten sa nemení. Môžeme Pánovi dôverovať, že platí jednoduchá matematika Písma: kto uverí, bude spasený. Nič viac a nič menej. **Bohom nezmietajú pocity tak, ako nami a ak nám v Kristovi zaslúbil: ak veríš, budeš žiť, môžeme s tým na 100% rátať. Môžeme si tým byť určite istí.**

Aj keď Písmo opisuje Boha s emóciami, nesmieme na Neho pozerat' ako na človeka, ktorým emócie zmietajú. Pán Boh je vo svojej láske, milosrdenstve a pláne s nami rovnaký – Ten istý včera, dnes i naveky. Ak sa na niečo na tomto svete môžeme spoľahnúť, tak na Pána, ktorý sa nenechá vyviesť z miery. Kiežby sme aj my boli vo svojej láske, milosrdenstve voči blíznym a dôvere vo večnosť takí istí, pevní a stabilní. Amen.